

NOU HOSPITAL

Roma locuta, causa finita(*)

Aquesta frase de St. Agustí d'Hi-
pona que podem trobar en el seus
sermons (sermó n. 131.10), tancava
la controvèrsia pelagiana, essent
considerada, aquesta, doctrina
herètica.

No voldria parlar de controvèrsia,
ni molt menys, d'heretgia. En una
societat plural, i en un altre context,
hi caben totes les opinions i posicio-
naments. Sí que voldria, en canvi,
convidar a tancar un debat que ja no
demana paraules, ni raons, sinó fets
i concreció, perquè "quan ha parlat
qui té autoritat/coneixement per fer-
ho, poc més se'n pot dir".(*)

Aquesta setmana passada els repre-
sentants de la junta facultativa del
Verge de la Cinta i el col·legi d'infer-
meres i infermers feien un clar pro-
nunciament sobre la necessitat de
reorientar i coordinar l'atenció sani-
tària a les nostres terres, dos aspectes

que, també segons ells, passen per la
construcció d'un nou hospital, sense
renunciar a les necessàries inver-
sions per millorar l'actual situació.
"Si no es fan inversions de forma
immediata, no es podrà garantir el
servei de salut que estem donant a la
població". Es pot dir més alt i més
fort, però no, més clar: "Estem en
una situació límit", afirmen, i no
crec que les seves opinions puguin
ser considerades com un exercici de
"populisme".

Des de la Plataforma per un nou
hospital de les Terres de l'Ebre conti-
nuem amb la recollida de signatu-
res per fer palesa de manera tossuda
i reiterada aquesta necessitat. Han
parlat els professionals, han parlat
els usuaris, hem parlat des de la Pla-
taforma, la majoria de forces políti-
ques, independentment de la seva
orientació ideològica, s'han mostrat

partidaris de la reivindicació... què
més falta?

Al territori, pel que estem veient,
hi ha un consens majoritari i comú,
ja no s'hi val l'excusa "que no ens
aclarim" i tampoc sembla que, preci-
sament a causa d'aquest consens, ens
pugui passar "lo de l'autovia".

Malauradament, però, "els que ens
manen" no semblen estar gaire re-
ceptius, es tiren les culpes els uns als
altres i "qui dia passa any empeny",
dilatant una resposta real i efectiva
que hauria d'anar més enllà "dels co-
pets a l'esquena" i de la comprensió
que diuen- uns i altres- tenir. "Però
si bé ens entenen i diuen que tenim
raó, això no passa del suport emocio-
nal i afectiu".

Arribats a aquest extrem, penso,
cal fer un pas més i parlar clar amb
el llenguatge que entenen, aquest sí,
els qui ens governen. Venen elec-

cions i la salut és molt important,
per tant, si els qui ara governen no
ens escolten en les nostres reivindi-
cacions, haurem de fer possible que
siguin altres els qui ens escolten, no
hi ha volta de full.

En tota societat democràtica mana
el poble -*demos*, en grec- i la "classe"
política ha de d'escoltar aquest poble
del qual es diu "representant". No
estem aquí per obeir les seves con-
signes, ens cansa el seu relat i les se-
ves desavinences. Estem farts de
projectes i propostes de caràcter
electoralista i, si, com diuen, treba-
llen pel bé del poble, se'ns fa difícil
comprendre aquesta incapacitat d'ar-
ribar a acords entre les institucions
implicades -Ajuntament i Departam-
ent de Salut-. Que no ens vinguin
amb lliçons del que és convenient.
Que no ens diguin, ara, que per a ai-
xò no hi ha diners, mentre sí que

Sisco Lahosa

miembre de la Plataforma per un nou
hospital de les Terres de l'Ebre

n'hi ha per muntar una consulta dels
jocs d'hivern o per obrir noves dele-
gacions al Japó, Corea del Sud, An-
dorra i Àfrica Meridional. Què prio-
ritzen? Fa anys que ho esperem i
que ho necessitem. "L'activitat qui-
rúrgica és molt superior a la de fa 40
anys, quan es van dissenyar els qui-
ròfans actuals". Ara cal que escoltin
els professionals, el usuaris, la Plata-
forma i, si no, que marxin cap a casa.
Tot depèn de nosaltres, un "nosal-
tres" als qui ells diuen "votants".